

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby krajowy organ administracji w celu uniknięcia dyskryminacji udziałów w spółkach zagranicznych, które zgodnie z brzmieniem ustawy w odróżnieniu od udziałów w spółkach krajowych są zwolnione od podatku dopiero przy wielkości udziałów przekraczającej 25 % (zgodnie z obowiązującym stanem prawnym 10 %), stosował metodę zaliczenia z tego względu, że takie rozwiązanie w myśl rozstrzygnięcia austriackiego Verwaltungsgerichtshof (naczelnego sądu administracyjnego) w największej mierze uwzględnia (hipotetyczną) wolę ustawodawcy oraz z jednej strony w odniesieniu do podlegającego zaliczeniu podatku dochodowego od osób prawnych, a z drugiej strony w odniesieniu do podlegającego zaliczeniu podatku u źródła, nie zezwalał na jednoczesne przeniesienie zaliczenia z lat ubiegłych na lata kolejne lub na udzielenie ulgi podatkowej w roku podatkowym, w którym osiągnięto stratę?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby w przypadku dywidend pochodzących z państw trzecich nie zezwalano na przeniesienie zaliczenia z lat ubiegłych lub na udzielenie ulgi podatkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 października 2008 r. — Ümit Bekleyen przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-462/08)

(2009/C 19/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ümit Bekleyen.

Strona pozwana: Land Berlin.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 zdanie drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja w sprawie rozwoju stowarzyszenia należy interpretować w ten sposób, że prawo dostępu do rynku pracy i odpowiadające mu prawo pobytu po ukończeniu nauki zawodu w przyjmującym państwie członkowskim powstaje także w przypadku, gdy dziecko urodzone w przyjmującym państwie członkowskim po powrocie wraz z rodziną do wspólnego państwa pochodzenia jako osoba pełnoletnia samo powraca do danego państwa członkowskiego w celu podjęcia nauki zawodu w czasie, gdy jego rodzice posiadający obywatelstwo tureckie i zatrudnieni w przeszłości jako pracownicy już przed dziesięcioma laty na stałe opuścili to państwo członkowskie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 31 października 2008 r. — Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) przeciwko Padawan, S.L. przy udziale Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

(Sprawa C-467/08)

(2009/C 19/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)

Strona pozwana: Padawan, S.L.

Przy udziale: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „godziwej rekompensaty” przewidziane w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE (1) zakłada harmonizację czy też jej nie zakłada, niezależnie od uprawnienia przyznanego państwom członkowskim do wyboru systemów poboru, które uznają za najwłaściwsze, aby doprowadzić do skutecznego stosowania prawa do „godziwej rekompensaty” przysługującego podmiotom praw autorskich, których dotyczy ustanowienie wyjątku od zasady wyłącznego prawa do zwielokrotniania, dopuszczającego zwielokrotnianie utworów na użytek prywatny?
- 2) Czy niezależnie od tego, jaki system jest stosowany w danym państwie członkowskim aby określić wysokość godziwej rekompensaty, system ten powinien uwzględniać należną równowagę pomiędzy interesami podmiotów, których to dotyczy, to jest, z jednej strony, podmiotów praw własności intelektualnej, których dotyczy wyjątek z tytułu sporządzania kopii na użytek prywatny, uprawnionych do otrzymania tej rekompensaty, a z drugiej strony, interesami zobowiązanych bezpośrednio lub pośrednio do jej zapłaty; i czy ta równowaga jest określona przez uzasadnienie wprowadzenia godziwej rekompensaty, polegające na złagodzeniu szkód wynikających ze zwielokrotniania utworów na użytek prywatny?
- 3) Czy w przypadku gdy państwo członkowskie dokonało wyboru systemu obciążania lub opłaty licencyjnej od sprzętu, urządzeń i nośników cyfrowego zwielokrotniania, **takie obciążenie** (godziwa rekompensata z tytułu kopii na użytek prywatny) **powinno wykazywać odpowiedni związek**, zgodnie z celem, dla którego została ustanowiona rekompensata w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE i kontekstem tego przepisu, z **domniemanym przeznaczeniem tego rodzaju sprzętu i urządzeń do zwielokrotniania utworów, dopuszczalnego na podstawie wyjątku z tytułu kopii na użytek prywatny**, w taki sposób, aby zastosowanie obciążenia było uzasadnione w sytuacjach, gdy sprzęt, urządzenia i nośniki cyfrowe będą prawdopodobnie przeznaczone do zwielokrotniania na użytek prywatny, a nie było uzasadnione w przeciwnym wypadku?

4) Czy w przypadku wyboru przez państwo członkowskie systemu opartego na obciążaniu opłatą licencyjną z tytułu sporządzania kopii na użytek prywatny, jest zgodne z pojęciem „godziwej rekompensaty” stosowanie tej „opłaty” w sposób nieróżnicujący, również w stosunku do przedsiębiorstw i osób wykonujących działalność gospodarczą, które w oczywisty sposób nabywają urządzenia i nośniki cyfrowego zwielokrotniania na potrzeby inne niż tworzenie kopii na użytek prywatny?

5) Czy system przyjęty przez państwo hiszpańskie, polegający na obciążaniu opłatą licencyjną z tytułu zwielokrotniania utworów na użytek prywatny wszystkich urzędów, sprzętu i nośników cyfrowych, w sposób nieróżnicujący, może być sprzeczny z dyrektywą 2001/29/WE w takim zakresie, w jakim brak jest odpowiedniego związku między godziwą rekompensatą a ograniczeniem praw z tytułu zwielokrotniania utworów na użytek prywatny, które ją uzasadnia i system ten jest stosowany do odmiennych sytuacji, gdzie nie dochodzi do ograniczenia praw, które uzasadnia wprowadzenie rekompensaty o charakterze pieniężnym?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10).

miesięcznym wynagrodzeniem i na jakiej podstawie były one uiszczane?

(¹) Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 10 września 2008 r. w sprawie T-59/05 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 6 listopada 2008 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-476/08 P)

(2009/C 19/23)

Język postępowania: angielski

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin käräjäoikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2008 r. — Sanna Maria Parviainen przeciwko Finnair Oyj

(Sprawa C-471/08)

(2009/C 19/22)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Helsingin käräjäoikeus.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sanna Maria Parviainen.

Strona pozwana: Finnair Oyj.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 1 dyrektywy 92/85 (¹) należy interpretować w ten sposób, że pracownicy, która została przeniesiona ze względu na ciężę do innej, niż wynagradzanej pracy, należy wedle dyrektywy wypłacać wynagrodzenie w tej samej wysokości, w jakiej przeciętnie było ono wypłacane na jej rzecz przed przeniesieniem, i czy w tym kontekście jest istotne jakiego rodzaju dodatki były wypłacane na rzecz pracownicy poza

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis, P. Katsimani, dikigoro)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (DG ds. Rolnictwa) o nieprzyjęciu oferty wnoszącej odwołanie i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;
- obciążenie Komisji kosztami prawnymi oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji, nawet jeśli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztami niniejszego postępowania odwoławczego, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera swoje odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-59/05 na następujących podstawach: